ב״ה

עָלוֹן לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל

שַׁבָּת פָּרָשַׁת וַיִּקְרָא תשפ״ו

גִּלָּיוֹן 345

הולך בתום

כָּל אֶחָד יָכוֹל!

בִּתְחִלַּת הַפָּרָשָׁה כָּתוּב "אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַה'". תּוֹרַת הַחֲסִידוּת מְפָרֶשֶׁת אֶת הַפְּסוּק בְּאֹפֶן מְעַנְיֵן, וְלוֹמֶדֶת מִמֶּנּוּ הוֹרָאָה לַעֲבוֹדַת ה' שֶׁל כָּל אֶחָד מֵאִתָּנוּ.

◆

"אָדָם כִּי יַקְרִיב" – כַּאֲשֶׁר הָאָדָם רוֹצֶה לְהִתְקָרֵב לַה', "מִכֶּם קָרְבָּן לַה'" – הַדָּבָר תָּלוּי רַק בּוֹ.

לְכָל אֶחָד "מִכֶּם" יֵשׁ כֹּחַ לְהִתְקָרֵב לָה'. בִּיכָלְתּוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד לְהִתְקָרֵב לַה' וּלְהִתְחַזֵּק בַּעֲבוֹדָתוֹ, תָּמִיד.

גַּם אִם אֲנַחְנוּ מַרְגִּישִׁים שֶׁאֵין לָנוּ שׁוּם אֶפְשָׁרוּת לְהִתְקָרֵב לַה', הָאֱמֶת הִיא שֶׁאֶפְשָׁר וּמֻכְרָחִים לְהִתְאַמֵּץ, לִלְמֹד תּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים.

◆

כָּךְ אָמְרוּ חַז"ל: "חַיָּב אָדָם לוֹמַר – מָתַי יַגִּיעוּ מַעֲשַׂי לְמַעֲשֵׂי אֲבוֹתַי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב?".

כָּל אֶחָד מֵאִתָּנוּ יָכוֹל וּמְחֻיָּב לְרְצוֹת לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים אֲפִלּוּ כְּמוֹ הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים.

על פי מאמר 'באתי לגני' תש״י

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

עֲשֵׂה לְךָ רַב

לִפְעָמִים כַּאֲשֶׁר הָאָדָם נִמְצָא הַרְבֵּה בַּחֶבְרַת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, הוּא עָלוּל לְהַתְחִיל לַחֲשֹׁב שֶׁהוּא גַּם תַּלְמִיד חָכָם.

לָכֵן בָּאִים חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה וּמַזְכִּירִים לוֹ שֶׁלְּבַד הוּא לֹא יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר וְעָלָיו לַעֲשׂוֹת לְעַצְמוֹ רַב.

על פי פרקי אבות פרקי אבות פרק א', משנה ו', ובאורי הרבי

הָעָלוֹן יו״ל עַ״י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי אַרְיֵה לֵוִין | ט' נִיסָן תשכ"ט

אִסַּפֵּר דּוֹקְטוֹר מֵאִיר מִדֶּן: "בְּשַׁבָּת חֲרִפִּית אַחַת הִלַּכְתִּי בִּרְחוֹב הַנְּבִיאִים, שֶׁלֹּא כִּסָּה אֶת פְּנֵי הָעִיר וְאַף אֶחָד לֹא הִסְתּוֹבֵב מִחוּץ לַבַּיִת.

'לְפֶתַע רָאִיתִי מִישֶׁהוּ עָטוּף בְּכַמָּה סְוֶדְרִים. כַּאֲשֶׁר הוּא הִתְקָרֵב, רָאִיתִי שֶׁהוּא אָדָם בַּעַל 'הָאָרַת פָּנִים' וְעַל רֹאשׁוֹ שְׁטְרַיְמֶל. הָיָה זֶה רַבִּי אַרְיֵה לֵוִין.

'רַבִּי אַרְיֵה נִגַּשׁ אֵלַי וְאָמַר לִי חֲבִיבוּת 'שַׁבַּת שָׁלוֹם! הַאִם תּוֹכַל לַעֲזֹר לִי?'

'בְּלִי שֶׁיָּדַעְתִּי מִי זֶה עָנִיתִי: בְּמָה הָרַב צָרִיךְ עֶזְרָה?

'רַבִּי אַרְיֵה עָנָה לִי שֶׁעַכְשָׁו הוּא חָזַר מִבֵּית הַסֹּהַר וְהוּא צָרִיךְ לִמְסֹר דְּרִישַׁת שָׁלוֹם לְ25 מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲסִירִים, אַךְ בִּגְלַל הַשֶּׁלֶג הוּא חוֹשֵׁשׁ שֶׁלֹּא יַסְפִּיק לִמְסֹר לְכֻלָּם הַיּוֹם, וְלָכֵן הוּא יִשְׁמַח שֶׁאֶעֱזֹר לוֹ לִזְכֹּר אֶת שְׁמוֹת הַמִּשְׁפָּחוֹת...

'לְאַחַר כַּמָּה שָׁנִים, נֶאֱסַרְתִּי אֲנִי בְּלֹא יְדִיעַת מִשְׁפַּחְתִּי, וּבְשַׁבָּת, כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ רַבִּי אַרְיֵה הוּא לָחַץ יָד לְכֻלָּם וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵלַי, אָמַר: "הֲלֹא אַתָּה הַבָּחוּר שֶׁעָזַר לִי לִזְכֹּר אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל כָּל הָאֲסִירִים לְפָנֵי כַּמָּה שָׁנִים!" וּמִיָּד רָץ לְבֵיתִי לְהוֹדִיעַ לְאִשְׁתִּי עַל דְּבַר הָאֶסְרִי..."

על פי 'איש צדיק היה' עמ' 140

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָה לוֹמְדִים מֵהַמִּלָּה 'מִכֶּם' בַּפָּסוּק "אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם"?
2. מָה עָלוּל לַחֲשֹׁב אָדָם כַּאֲשֶׁר הוּא נִמְצָא בְּחֶבְרַת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כָּל הַזְּמַן?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹא"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נָכוֹנָה.

הַפּוֹקֵד מַהֲחֻדְּשִׁים שֶׁעָבְרוּ: חַנָּה יְהוּדִית רְבִיבוֹ

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

אֵיךְ קוֹרְאִים לְיֶלֶד שֶׁצוֹעֵק "אִמָּא אִמָּא!" זֶה לֹא מְשַׁנֶּה מָה הוּא צוֹעֵק קוֹרְאִים לוֹ בַּשֵּׁם שֶׁלּוֹ...

הַמִּכְתָּב שֶׁהִפְסִיק אֶת הַמִּלְחָמָה

פֶּרֶק ב'

תַּקְצִיר: הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הִגִּיעַ לִכְפָר סָמוּךְ לָעִיר בְּרוֹדִי. בָּעִיר בְּרוֹדִי הֵכִין לוֹ ר' יַעְנְקֵל סְעוּדָה. כַּאֲשֶׁר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב רָצָה לָתֵת, נָתַן לֵר' יַעְנְקֵל מִכְתָּב כְּדֵי לָתֵת לְפַרְנָסֵי הָעִיר בְּרוֹדִי.

כַּאֲשֶׁר יָצָא הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אָמַר לֵר' יַעְנְקֵל: "בָּטַח תִּצְטָרֵךְ אֵלַי כְּדֵי לְלַוּוֹתֵנִי."
ר' יַעְנְקֵל רָץ לְהָבִיא אֶת הַמּוֹשְׁכוֹת עַל מְנַת לְקַשֵּׁר אֶת הַסּוּסִים וְלָצֵאת יַחַד עִם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.
כַּאֲשֶׁר חִפֵּשׂ אֶת הַמּוֹשְׁכוֹת בְּתוֹךְ הָאַרְגָּז הוּא הִתְכּוֹפֵף כְּדֵי לְהוֹצִיא אֶת הַמּוֹשְׁכוֹת וּבְלִי שֶׁשָּׂם לֵב, הַמִּכְתָּב שֶׁכָּתַב לוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב נָפַל.
כַּאֲשֶׁר חָזַר ר' יַעְנְקֵל לְבֵיתוֹ הוּא כְּלָל לֹא זָכַר אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁנָּתַן לוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וַאֲפִלּוּ לֹא חִפְּשׂוֹ.

לְאַחַר כַּמָּה שָׁנִים נִפְטַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.

◆

לְאַחַר 17 שָׁנִים ר' יַעְנְקֵל יָרַד מִנְּכָסָיו וּמָכַר אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ.
יוֹם אֶחָד נִכְנַס לַמַּחְסָן, לִבְדֹּק אוּלַי יֵשׁ שָׁם עוֹד מַשֶּׁהוּ שֶׁהוּא יוּכַל לִמְכֹּר. לְפֶתַע רָאָה מִכְתָּב עָלָיו כָּתוּב "לִר' בֶּערֶל וְר' מוֹטֶל פַּרְנָסֵי קְהִלַּת קֹדֶשׁ בְּרוֹדִי".
הוּא הֵבִין מִיָּד עַל אֵיזֶה מִכְתָּב מְדֻבָּר...

הָמְשָׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים אֲטִירִים

424

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים כָּעֵת בְּחֹדֶשׁ נִיסָן, הַמְסֻגָּל בְּמִיֻּחָד לִגְאֻלָּה. וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל: "בְּנִיסָן נִגְאֲלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל".

עַל חֹדֶשׁ נִיסָן נֶאֱמַר בַּתּוֹרָה " **הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם**", הָעוֹלֶה בְּגִימַטְרִיָּה **מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**, הוּא הַגּוֹאֵל.

על פי שיעור ח' ניסן תשע"ד של הרב גינזבורג

ה' אוֹהֵב צַדִּיקִים

הָ'אִמְרֵי חַיִּים' מִוִּיזְ'נִיץ

רַבִּי חַיִּים מֵאִיר הָגָר

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: ט"ו כִּסְלֵו תרמ"ח.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: ט' נִיסָן תשל"ב.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי חַיִּים הָיָה בֵּן לִשּׁוֹשֶׁלֶת אדמו"רי וִיזְ'נִיץ, הוּא עַצְמוֹ כִּהֵן כְּאַדְמוֹ"ר הָרְבִיעִי שֶׁל וִיזְ'נִיץ. בִּשְׁנַת תרס"ה נָשָׂא לְאִשָּׁה אֶת בִּיתוֹ שֶׁל הָאַדְמוֹ"ר מְרַחְמַסְטְרִיוְקָא.

בְּמִלְחֶמֶת הָעוֹלָם הָרִאשׁוֹנָה בָּרַח עִם אָבִיו לְרוֹמַנְיָה.

בִּשְׁנַת תרצ"ו נִפְטַר אָבִיו וְהוּא הֵחֵל לְכַהֵן כְּאַדְמוֹ"ר.

בַּשּׁוֹאָה הָעֲבַר יַחַד עִם כָּל יְהוּדֵי הָעִיר לַגֵּטוֹ.

כַּאֲשֶׁר הַשּׁוֹאָה הֵחֵלָּה, בָּרַח מֵרוֹמַנְיָה יַחַד עִם עוֹד שְׁנַיִם מֵחֲסִידָיו אַךְ מִיָּד כַּאֲשֶׁר הִסְתַּיְּמָה הַמַּחְלָמָה חָזַר.

בֶּאֱלוּל תש"ז עָלָה לָאָרֶץ וּבָנָה אֶת שְׁכוּנַת קִרְיַת וִיזְ'נִיץ הַקַּיֶּמֶת עַד הַיּוֹם בָּעִיר בְּנֵי בָּרָק.

תְּמוּנָה שֶׁל הָ'אִמְרֵי חַיִּים'

פֶּסַח

מְמַשְׁמֵשׁ וּבָא...

בְּחַג הַפֶּסַח הַחֹמֶר הוֹפֵךְ לְצוּרָה.

מַהוּ חֹמֶר וּמַהִי צוּרָה? חֹמֶר הוּא גַּשְׁמִי בְּלִי 'נְשָׁמָה' וְאִלּוּ צוּרָה זוֹ רוּחָנִיוּת, הַ'נְּשָׁמָה' שֶׁל הַדְּבָרִים.

עִקַּר עִנְיָנוֹ שֶׁל לֵיל הַסֵּדֶר הוּא לְסַפֵּר אֶת סִפּוּר יְצִיאַת מִצְרַיִם, לֹא הָאֲכִילָה וְהַגַּשְׁמִיּוּת, אַךְ לְמָרוֹת זֹאת אָנוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים (אוֹכְלִים מַצּוֹת וְשׁוֹתִים אַרְבַּע כּוֹסוֹת יַיִן).

אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה הֵן 'גַּשְׁמִיּוֹת', אַךְ הֵן לֹא הוֹרְסוֹת אֶת הַסִּפּוּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם.

אַדְרַבָּה, לְהֶפֶךְ, הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִיָּה מוֹסִיפוֹת לָאֲוִירָה שֶׁל לֵיל הַסֵּדֶר – הֵן לֹא רַק אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה גַּשְׁמִיּוֹת לְלֹא 'נְשָׁמָה' אֶלָּא הֵן עוֹזְרוֹת לָאֲוִירָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרוּחָנִית.

כְּלוֹמַר, בְּלֵיל הַסֵּדֶר, הַחֹמֶר וְהַגַּשְׁמִיּוּת הוֹפְכִים לִהְיוֹת חֵלֶק מֵהָאֲוִירָה הַקְּדוֹשָׁה – הַחֹמֶר הוֹפֵךְ לִהְיוֹת צוּרָה.

עַל פִּי 'אִמְרֵי חַיִּים' לְפָרָשַׁת וַיִּקְרָא